

прадѣды, славятъ ся съ едиѣмъ общѣмъ литературѣмъ, имѣтъ одинакъвѣмъ вкусъ, осѣштѣтъ взаимнѣмъ нуждѣмъ за приѣтелство, доброжелателство и помошть. А това гы прави по благочестивы, по склонны къмъ взаимнѣмъ любовь и угождѣмъ.

Отечественна-та любовь относѣмъ ли ся тѣмъ до голѣмѣмъ странѣмъ, или до малкъ земѣмъ, всѣмъкога е благородно чювсто: всѣмъкый народѣмъ, колко да е малкъ, има своѣмъ си славѣмъ, свои князове, кои-то му ся дали крѣпность, помного или по малко, спорядѣмъ силѣмъ-тѣмъ си; има достопамятны исторически събытѣмъ, добры законы и уредбы, славны градове, има нѣмъкоѣмъ почетнѣмъ чрѣтѣмъ, коѣмъ-то господствова въ нѣмъравѣмъ-тѣмъ му; има мѣмъжи прославлены съ юначество, съ политикѣмъ, съ науки и искусства. Ето за кой узрокѣмъ всѣмъкый чловѣкѣмъ обычѣмъ по много онѣмъ-зи градѣмъ, онова село, дѣмъто ся е родиль.

Нѣмъ пазися да не бы отечественна-та любовь, какѣмъ то въ най широкой-тѣмъ, така и въ най тѣмъ-снѣмъ-тѣмъ смысълѣмъ, да ся обрѣмъне въ себялюбие, та да ся голѣмъишь, че си ся родиль на еди коѣмъ земѣмъ, и за това трѣмъбѣмъ да мразишь всѣмъкѣмъ другѣмъ земѣмъ, всѣмъкый другѣмъ градѣмъ и всѣмъкый другѣмъ народѣмъ. Такѣмъвъ себялюбивѣмъ, завистливѣмъ и лютѣмъ патриотизмѣмъ, на мѣмъсто да бѣмъде добродѣмътель, става порокѣмъ.